

Informatieblad over de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken

Nieuwe regeling ter bescherming van slachtoffers in EU-lidstaten

Aanleiding

Eind 2009 heeft de Europese Raad het zogeheten Stockholmprogramma vastgesteld dat voorziet in de ontwikkeling van een Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en recht en dat onder meer de positie van slachtoffers van criminaliteit wil verbeteren.

Een van de resultaten hiervan is de Europese verordening betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke (civiele) zaken. Doel daarvan is dat slachtoffers die naar een ander EU-land reizen hun in een civiele zaak opgelegde beschermingsmaatregel op een eenvoudige manier mee kunnen nemen. Deze verordening is vanaf 11 januari 2015 van toepassing.

Alle Europese lidstaten kennen wettelijke maatregelen om slachtoffers van geweld, vooral bij huiselijk geweld en stalking, te vrijwaren van verdere aantasting van hun lichamelijke en/of geestelijke integriteit of van hun persoonlijke vrijheid. Zo kan het personen verboden worden om met het slachtoffer contact te zoeken (contactverbod), erbij in de buurt te komen (toenaderingsverbod) of zich op bepaalde plaatsen te bevinden (locatieverbod).

Zo'n verbod is in de lidstaten niet overal op dezelfde manier geregeld. Soms kan alleen de strafrechter dat opleggen, in andere staten een bestuurder, bijvoorbeeld de burgemeester, en elders treft de burgerlijke rechter zo'n maatregel. In verschillende staten, waaronder Nederland, bestaan meerdere vormen naast elkaar.

Hoofdpijnen van de verordening

De verordening wederzijdse erkenning van burgerlijke zaken regelt dat een beschermingsmaatregel die is opgelegd door een burgerlijke rechter in een EU-lidstaat, erkend wordt door de lidstaat waarnaar een bedreigd persoon verhuist of waar deze regelmatig verblijft. Daardoor kan die persoon zijn of haar civiele beschermingsmaatregel met zich meenemen naar die lidstaat zonder daar een nieuwe procedure te moeten beginnen.

Bijzondere bepaling

Voor de autoriteiten in de andere lidstaat zal een contactverbod of toenaderingsverbod doorgaans praktisch uitvoerbaar zijn en zullen zij de bedreigde persoon bescherming kunnen bieden. Dat ligt anders in het geval van een locatieverbod voor een bepaald adres of gebied in de oorspronkelijke lidstaat. Dat geldt dan niet voor de nieuwe woon- of verblijfplaats en is dus niet effectief voor de bedreigde persoon.

De verordening komt aan dat bezwaar tegemoet. Artikel 11 bepaalt dat de bedreigde persoon de rechter in de andere lidstaat kan vragen de beschermingsmaatregel in feitelijk opzicht zo aan te passen dat die voor die lidstaat uitvoerbaar is. Zo'n feitelijk element is onder meer het adres waar de dreigende persoon zich niet mag laten zien.

Voorbeeld

De Nederlandse burgerlijke rechter heeft Rob, de ex-partner van Silvia, een maatregel opgelegd die hem verbiedt haar huis aan

de Prinsengracht in Amsterdam te betreden. Silvia verhuist voor haar werk naar Parijs, waar ze een appartement betreft aan de Rue de la Montagne de Ste Geneviève. Frankrijk erkent de Nederlandse beschermingsmaatregel maar voor Silvia heeft dat weinig waarde: ze woont in Parijs, niet in Amsterdam. Silvia kan de Franse rechter nu vragen de maatregel feitelijk aan te passen en haar Amsterdamse adres te vervangen door haar verblijfplaats in Parijs. Zo kan ze de bescherming genieten die de maatregel haar in Amsterdam bood.

Meer informatie (www.rijksoverheid.nl)

- VERORDENING (EU) Nr. 606/2013 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 12 juni 2013 betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken.
- Uitvoering van Verordening (EU) Nr. 606/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken (PbEU 2013, L181) (Uitvoeringswet verordening wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken) – Kamerstuknummer 34021.

In geval van een beschermingsmaatregel, gegeven in een strafzaak, zie het Europees beschermingsbevel in strafzaken.